

ZMAJEVO OKO

BROJ
14
šk.god.2007/08.
RUJAN 2008.

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE ROGOZNICA

OSNOVNA ŠKOLA ROGOZNICA U MEĐUNARODNOJ UDRUZI EKO-ŠKOLA

Nakon što je naša škola ispunila stroge kriterije za ulazak u Međunarodnu udruhu eko-škola, 25. travnja 2008. u Zagrebu smo preuzeli Zelenu zastavu, simbol Međunarodnog udruženja eko-škola.

Na dan OŠ Rogoznica, 15. svibnja 2008. svečano podizanje Zelene zastave obavila je načelnica Općine Rogoznica, gospođa Sandra Jakelić.

IZ ZMAJEVOG OKA
IZDVAJAMO

Eko teme..

Literarni..

**Marina Duić, 8.
JESENJE LIŠĆE**

Jedan je list tužan
i žut-
Pao na put.
Drugi je list osušen
i smušen.
Treći je list
žučkasto-smeđ,
Pa kaže: „Zar
svenut' već?“
Četvrti je petom

Likovni..

Izleti..

Susreti..

Intervjui..

Zabavni kutak..

Riječ uredništva..

Dragi učenici, učitelji, roditelji i svi ostali čitaoci Zmajevog oka..

Došlo je vrijeme da nam izađe novi broj lista naše škole kojeg ste nestrpljivo očekivali.

I ove godine Zmajevog oko zabavit će vas brojnim literarnim i likovnim radovima naših učenika (ispričavamo se svima čiji radovi nisu uvršteni, a po svojoj kvaliteti su mogli biti).

Posebno je bogata rubrika s izvješćima o mnogim događanjima u školi i zvan nje; gdje smo bili na izletima, ekskurzijama i posjetima, kako nam je bilo..

Neki su došli u posjet k nama, pa smo ih ponešto i pitali.. Pročitajte o uspjesima naše škole na natjecanjima, posebno Učeničke zadruge Krtol.

Naglašavamo temu broja, jedan od glavnih događaja u protekloj školskoj godini, primanje OŠ Rogoznica u Međunarodnu udrugu eko-škola.

Na kraju školske godine morali smo se oprostiti od najdražih nam osmaša. Mnogi od njih nisu otišli iz škole praznih ruku. I ovim putem ih pozdravljamo i zahvaljujemo na suradnji.

Uredništvo našeg lista vas sve pozdravlja i želi mnogo uspjeha. Uživajte i dalje uz Zmajevog oko.

Karmen Lovrić, 7.

ZMAJEVO OKO

LIST UČENIKA OŠ ROGOZNICA

BROJ 14

ŠK. GOD. 2007./08.

RUJAN, 2008.

UREDNIŠTVO

Glavni urednik

Blaga Miliša, prof.

Novinarska skupina

Lucija Štrkalj, 7.

Maja Vidović, 7.

Martina Vidović, 7.

Valentina Živković, 7.

Martina Bilić, 8.

Doris Ercegović, 8.

Angela Jurković, 8.

Ivana Karabatić, 8.

Dafne Dea Lušić, 8.

Matija Tešulov Vidović, 8.

Laura Šerić, 8.

Novinari suradnici

Diana Goleš, ravnateljica

Neda Babić, pedagoginja

Likovni urednik

Lidija Čatipović, prof.

Dizajn i grafička obrada

Boško Šetka, prof.

Likovni rad na poledini

Martina Vidović, 7., Svjetionik

SADRŽAJ LISTA Str.

	Eko stranice..	OŠ Rogoznica postala je eko-škola	3
		Nježno o okolišu, strogo o otpadu	4-5
	Literarni radovi	..sa Županijskog Lidrana	6-11
		..o jeseni, zimi, buri, moru	
		..o domu, prijateljstvu, ljubavi	
		..o knjizi, samostalnosti	
	doživljaj povijesti	Bila sam rob	12
		Ja sam bio rob	12
	Izvješća s događanja..	Učitelji u Podunavlju	13
		Trećaši u Šibeniku	13
		Susreti sa Slovencima	13, 21
		Dani kruha	14-15
		Milena Mandić u našoj školi	15
		Sveti Nikola	16
		Izlet u Tršće	16
		Maškare	17
		Jozo Bozo, mađioničar	17
		Slavko Babačić kod nas	17
		Ekskurzija 8. razreda	18
		Gosti iz Cernika	19
		Susreti s Norvežanima	19, 20
		Dan škole	20
		Četvrtaši u Zagrebu	20, 21
	Izvješća s natjecanja..	Angela Jurković, najuspješnija..	22
		Učenička zadruge Krtol	22
		Nagrađeni osmaši, stalni odličaši	22
	Pitali smo..	..Anđelu Paleku, kao sportašicu	23
		..Milenu Mandić, književnicu	23
		..profesore o slobodnom vremenu	24
	ZABAVNI KUTAK	Ispunjaljke	25
		Rebus	25

Neda Babić, pedagoginja

MI U MEĐUNARODNOJ UDRUZI EKO-ŠKOLA

Naša škola nalazi se u Rogoznici, nekad ribarskom, a danas lijepom turističkom mjestu, koje se svakim

programom eko-škole. Kako bi postali eko-škola, trebali smo prihvatiti i u cijelosti provesti program od

stvara, koje su opasnosti od njegova nagomilavanja u okolišu, kako ga smanjiti. Istovremeno smo se bavili i štednjom energije: vode, struje, goriva.

Pratili smo kontinuirano stanje i ocjenjivali. Naše eko-patrole provjeravale su napredovanje prema cilju.

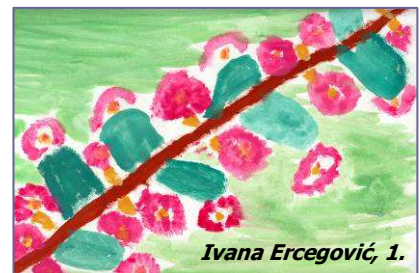

Naši učitelji su u **nastavnom planu i programu izdvajali sadržaje** vezane uz eko-školu. O svim našim aktivnostima **obavještavali smo javnost i medije**, a kruna našeg rada tijekom cijele godine bio je projektni dan koji smo održali 14. ožujka 2008.

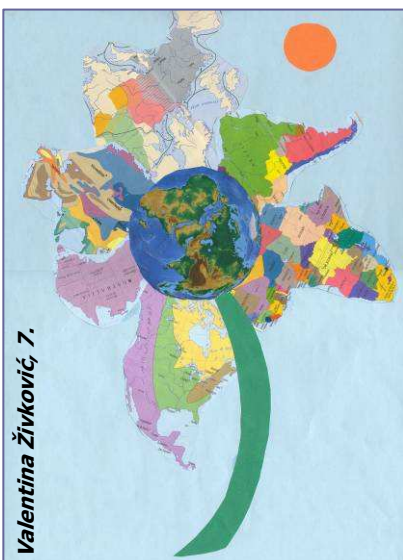
Izrada eko-kodeksa bio je sedmi korak, on je istaknut u holu škole i izražava naše težnje i obveze u zaštiti okoliša.

danom razvija i postaje ljepše. Neki od vas žive u Rogoznici a neki u okolnim manjim mjestima, ali ne manje atraktivnima. Vjerujem da svi želite napraviti sve što možete da vaša mjesta ostanu i dalje lijepa vama, posjetiteljima i budućim naraštajima.

predviđenih sedam elemenata-„koraka“. Odmah smo se „bacili“ na posao, izradili smo i pokrenuli program odgoja i obrazovanja za okoliš te ga ugradili u sve dijelove svog odgojno-obrazovnog rada.

Ivana Ercegović, 1.

Valentina Živković, 7.

Zadaća je toga programa odgojiti naše učenike osjetljivima na pitanja okoliša, shvatiti kolika je važnost čistog i zdravog okoliša, naročitu pozornost posvetiti pitanjima smanjivanja i zbrinjavanja otpada, racionalnog korištenja energije i vode i uređenja školskog okoliša. Učenici trebaju stečena znanja aktivno prenositi na svoju obitelj, prijatelje, znance, živjeti „EKO“.

Krenuli smo od prvog koraka, **osnovali smo odbor Eko-škole**, zatim smo **ocijenili stanje okoliša**, pregledali trenutačno stanje okoliša. Treći korak bio je **izrada programa rada** na temelju ocjene stanja okoliša. Tema naše škole bila je „OTPAD“. Željeli smo saznati tko ga

Kako smo ispunili stroge eko-standarde pozvani smo u Zagreb, 25. travnja 2008. gdje smo preuzeli ekološko priznanje Zelenu zastavu.

Želimo se zahvaliti Općini Rogoznica na čelu s gospođom načelnicom Sandrom Jakelić koja nam je pružila potrebnu financijsku potporu u našem projektu.

Zelenu zastavu, krunu našeg rada svečano smo podigli za Dan škole 15. svibnja 2008.

Odaberimo ekologiju kao dugoročni cilj i način življenja! Sjeti se da si neodvojiv dio prirode i da, premda je ona dugo živjela bez nas, mi bez nje ne bismo nigdje našli spas!

I naša škola, svjesna potrebe očuvanja okoliša i edukacije svojih učenika prijavila se za sudjelovanje u međunarodnoj udruzi eko-škola. Nedugo nakon prijave posjetio nas je dr.sc. Ante Kutle, predsjednik Udruge „Lijepa naša“i upoznao nas s

Iva Štrkalj, 5.

ČAROLIJA SE OGLEDA U LJEPOTAMA OKO NAS

Bliži se proljeće. Pjev ptica, rast plodova.. Meni je ipak najljepša čar-more. Ono kao da određuje moje raspoloženje. Kad sam tužna i ljuta, ono je podivljalo. Kad sam sretna, ono je čisto i prelijepo sja. More također pati. Kad ga hladna, zimska kiša opere, kad ga vjetar udara, kad ga crni oblaci mrko gledaju...

Najviše pati kad ga ljudi zagađuju. Tada ga ribice tješe,

hobotnice pričaju lijepe priče, školjke pomažu ribicama. Naše Jadransko more obdareno je mnogim otocima. Ima otoka i ispred moje kuće. Kad pogledam more, čini se beskonačno veliko.

Ljeti more najviše pati. Najviše mrzi kad turisti bacaju prljave maramice u more i svašta drugo. Da sam ja more, ne bih opstala.

Antonela Bolanča, 5.

Luka Lijak, 5.

ČAROLIJA SE OGLEDA U LJEPOTAMA OKO NAS

Ljepota se nalazi oko nas. Kuda se god okrenemo, oko sebe vidimo ljepotu i čaroliju prirode.

Svako godišnje doba i podneblje nosi neku čaroliju sa sobom. Najljepšu čaroliju priroda nam nudi u proljeće kada se ona budi. Svojim bojama, mirisima, vjetrovima koji se poigravaju s granama zadivljuje nas.

Priroda nam daje najljepšu čaroliju, a mi se moramo potruditi očuvati je.

Josipa Radić, 5.

ČAROLIJA SE OGLEDA U LJEPOTAMA OKO NAS

Čarolija je u suncu koje sja.

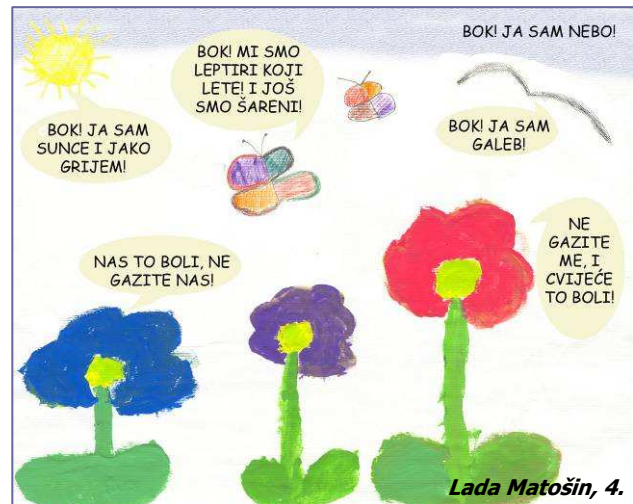
Ona je u prirodi i u cvijetu koji miriše.

Čarolija je u prekrasnom prijateljstvu, u velikoj ljubavi.

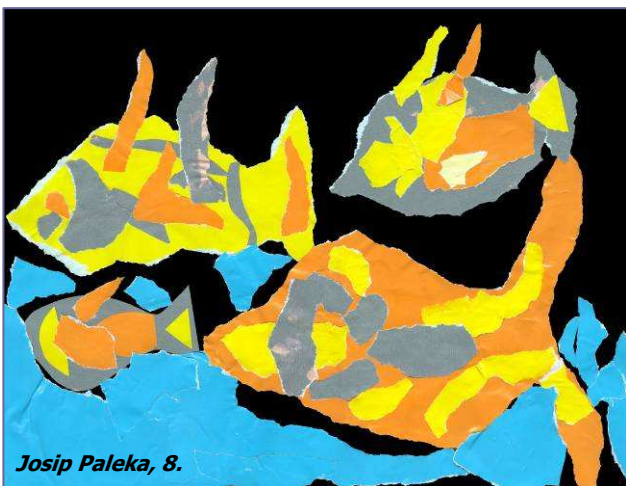
Čarolija je u vrtu koji cvjeta.

Ona je velika i prekrasna, ona je svugdje oko nas.

Ljepota je u moru koje šumi i pticama koje pjevaju, i u šumi, i u svemu

Lada Matošić, 4.

Josip Paleka, 8.

Sabina Markanović, 4.

DA SAM KAPLJICA...

Da sam kap,
Društvo bi mi pravio slap.

Ja bih padala
I sve vjetrove bih savladala.

Ja bih na oblak pala i
Odmah bih zaspala.

Pala bih na cvijet i
Uljepšala svijet.

Ana Vidović, 6.

GOMILE OTPADA ZAPLJUSKUJU ULICE, OBALE I ŠUME

Naš planet zove se Zemlja. Zemlja je bogata morima, rijekama, jezerima, prekrasnim slapovima... Krase je ponosite planine, brda i velike pješčane pustinje. Na njoj žive tisuće biljaka, životinjskih vrsta i ljudi različitih rasa i životnih običaja. Ali svi se ljudi ne ponašaju jednako prema prirodi. Zločesto i svjesno je uništavaju, a da ne razmišljaju da tako uništavaju i sami sebe. Uništavaju šume i rijeke da bi gradili nebudere, zgrade, ubijaju životinje, i to rijetke vrste, da bi nosili bunde, kožne cipele i ostale modne

dotatke. Mora su zagađena ispuštanjem kanalizacije i nafte, a i zrak nam je zagađen od velikog broja automobila, tvornica i ispušnih plinova. Da bi nam zemlja bila lijepa svaki čovjek bi trebao razviti ekološku svijest i ponašati se po zakonu prirode. Naša Hrvatska je predivna i trebali bismo je očuvati. Bilo bi lijepo kad bismo pazili da svugdje ne bacamo smeće, da se što manje vozimo automobilima i da više šetamo u prirodi. Moramo se potruditi da nam je Zemlja što zelenija, što prozračnija, što čistija.

Deloris Lušić, 6.

KAKO DA NAŠ PLANET ZABLISTA KAO MALA VOĆKA POSLIJE KIŠE

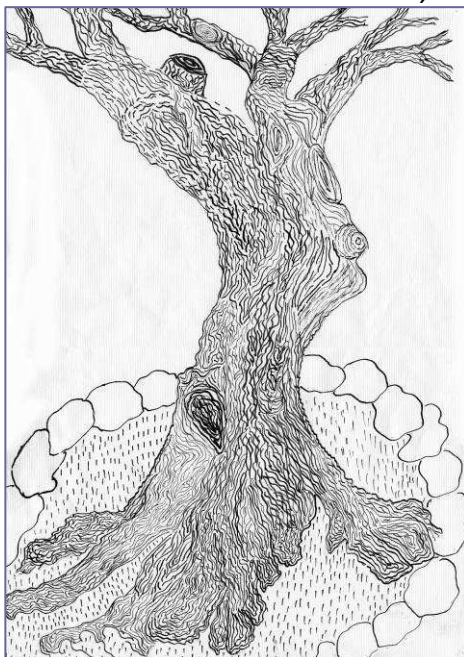
Kako da naš planet zablista kao mala voćka poslije kiše?! Pitanje je to... Samo se ljudi trebaju malo promijeniti... Ali i pitanje je kako... Neki ljudi jednostavno uništavaju, zagađuju svijet i šume... No zato postoji organizirana skupina ljudi koja se zove „eko-patrola“. Oni pokušavaju očistiti okoliš. Mislim da bi se ljudi, koji vole prirodu, trebali okupiti i pokušati očistiti naš okoliš. No, poznajem i djecu koja čak uništavaju i zagađuju okoliš... Mislim da bi naš planet trebao zablistati. Kako bi bilo dovoljno kisika, ne smijemo ga zagađivati i sjeći šume. Jer znam, šume nam daju kisik.

Mateja Mrdeža, 5.

Martina Vidović, 7.

Anamarija Galić, 6.

OTPAD

Otpad je kao kiša.
Nikad neće prestati.
Uvijek će zapljuskivati
mora, šume, ulice, rijeke...

Kad bi se ljudi
bar malo potrudili, otpad
bi se smanjio..
Ne bi nestao zauvijek,
ali bar bi se smanjio.

Zato ljudi, djeco, bilo tko..
Očistite oko sebe!
Jer, u suprotnom,
neće više biti šuma,
u moru se više nećemo
moći kupati, a rijeke će
biti zagađene..

A jako dobro znam
da to nitko ne bi volio..

Lucija Štrkalj, 7.

KNJIGA U MOJIM RUKAMA

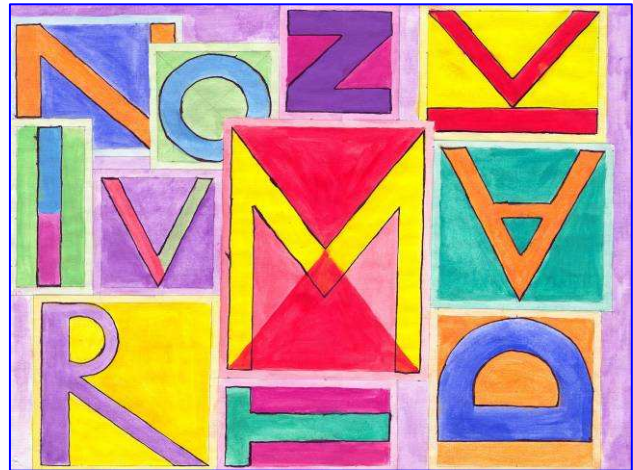
Ne može se reći da ja volim čitati knjige, ja obožavam čitati knjige.

Knjige mi pomažu da zaboravim na svoje probleme i upustim se u potpuno drugi svijet. Idem skoro svaki tjedan u knjižnicu i jedva čekam da posudim nove knjige, a one koje mi se posebno svide nekad i kupim. Najdraža knjiga mi je «Sumrak» Stephenie Meyer. To je zapravo trilogija. Druga dva nastavka su «Mladi mjesec» i «Pomrčina». «Pomrčina» još nije izašla, ali jedva čekam da je pročitam. «Sumrak» se temelji na vrhunskoj ljubavnoj priči između čovjeka i vampira. Možda zvuči malo otrcano, ali nije. Svi koji su je pročitali kažu da je super, a i došla je na prvo mjesto britanske top-ljestvice. Od srca je preporučam svima da je pročitaju. «Mladi mjesec» je isto tako dobar, ali «Sumrak» ipak prednjači. Od ostalih pisaca volim J.K. Rowling i R.L. Stinea. R.L. Stine mi je super jer piše horor-trilere, a ja to obožavam. J.K. Rowling piše jedinstvene knjige koje su mi jednostavno super. Anne Rice volim jer su joj knjige samo o vampirima. Najdraža njena knjiga mi je «Kraljica prokletih» koja je postigla ogroman uspjeh, a snimljen je i film koji svakako treba pogledati. Od hrvatskih pisaca mi je dobra Viktorija Faust koja je malo manje poznata, ali su joj knjige predobre i piše ih s puno osjećaja. Milena Mandić mi je jako draga kao i njezina knjiga «Pokajnik».

Ta knjiga je jako tužna, ali i jako poučna. Zaboravila sam spomenuti i da volim knjige koje su napisane po stvarnim događajima.

Christiane F. je napisala «Mi djeca s kolodvora Zoo» i ona govori o mladima i o drogi. Temeljito je napisana i jako je zanimljiva. To je sve što ja volim od knjiga. Ima o tome još raspravljati, ali mislim da je ovo dovoljno.

Martina Vidović, 7.

Ana Ercegović, 5.

SAMOSTALNO DONOSIM ODLUKE

Imam jedanaest godina. Moji roditelji misle da sam dovoljno odgovorna da sama donosim odluke. I prije sam bila samostalna, ali svake godine donosim sve više odluka. Kada samostalno donosim odluke, moram očekivati i posljedice. Posljedice nisu uvijek dobre. Uz samostalnost dolazi i odgovornost. Jedno bez drugog ne ide. Ja ne mislim da sam dovoljno odgovorna. Samostalna jesam, ali ne

i odgovorna. Npr. kada sam sama kod kuće, znam se brinuti o sebi i spremna sam ostati sama, ali kada sam sama, a treba paziti da se ne ugasi vatra u peći, tu se roditelji baš i ne mogu osloniti na mene. Bliži se ljeto. Ja već jedem sladoled, a mama je rekla: «Možeš, ali ti ćeš snositi posljedice.» Mislim da je htjela reći da mogu jesti, ali ako se prehladim, ne smijem kriviti nju. No, ja se ipak

nisam slagala s mamom pa sam pojela jednu kuglicu sladoleda. To je bila moja samostalna (ispravna) odluka. Donosila sam ja još mnogo odluka, većinom ispravnih, ali bilo je tu i neispravnih. Srećom, ne sjećam ih se. Trebaju se pamtili samo dobre stvari. Volim samostalno donositi odluke jer ne volim slušati tuđe naredbe nego sama nešto odlučiti, bilo to ispravno ili neispravno.

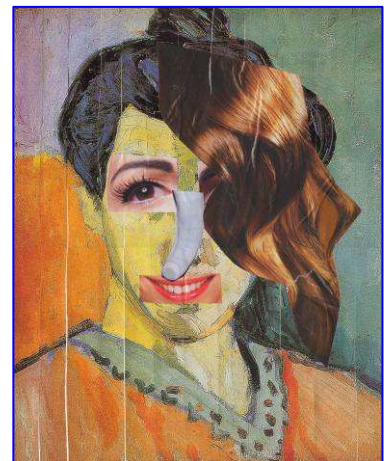

Antoniya Ercegović, 5.

Antoniya Ercegović, 5. SVOJGLAV

Iva je Ivoglava,
Ana je Anoglava,
Matea je Matoglava,
Ja sam Mojejlava,
Vi ste Visoglavi,
Ti si Tisoglav,
A svi smo mi Sviglavi.

Netko je Tvrdoglav
A svatko bi trebao
Biti SVOJglav...

Mario Fakčević, 8.

Martina Bilić, 8.

BURA

Da sam vjetar, bila bih bura.
 Sve što je ispred nje, ona odgura.
 Dolazi sa visokih planina i gora,
 i ide dalje, preko sedam brda i mora.
 Svi se vesele kad ona prestane puhati,
 jer onda će ona negdje drugdje lutati.
 Ona zelenu travu njiše,
 ona razbacuje sve kapi kiše.
 Ona ima ruke koje sve rade naopako,
 Voli bi je zaustaviti svatko,
 ali bar na kratko!
 Zbog nje se unište svi krovovi,
 boje je se svi stvorovi.
 Njoj je drago kad napravi nešto što ne treba,
 ona uvijek nešto vrebala.
 To je ta bezobrazna bura
 koja sve rastura.
 Čuvajte se te bure,
 jer vas može iznenaditi u sve ure!!

Andela Paleka, 6.

Martina Vidović, 7.

JA IMAM PRAVA, ALI I OBVEZE

Ja rastem i školujem se u mirnoj sredini, bez rata, gladi, nasilja i patnji. Svakodnevno na televiziji i u novinama gledamo i čitamo o djeci koja nisu tako sretna kao mi. Moraju raditi da bi preživjeli, umjesto knjiga nose puške i streljivo, žive u blatu, pustinji, bez osnovnih životnih potreba, bez obitelji, napušteni i bolesni. Također svakodnevno čujemo kako mi djeca imamo prava: pravo na oba roditelja, obitelj, školovanje, osnovne higijenske uvjete, pravo na sretno djetinjstvo, pravo na život bez nasilja i zlostavljanja. Ne znamo kako je živjeti bez svega ovoga jer su nam naši roditelji, učitelji i društvo u kojem živimo to omogućili. U vremenu u kojem živimo saznajemo kako postoje ljudi koji su zli, bolesni i žele napakostiti djeci. Ne mogu shvatiti zašto naše društvo najstrože

ne kazni sve ljude koji pakoste djecu tako da se sve to ne događa više nikome. Želim da svi budu sretni kao ja, da uživaju u veselim školskim danima, druženju s prijateljima i sa svojom obitelji. Najviše od svega želim da sva djeca svijeta ostvare sva prava koja im pripadaju. Djeca koju ja poznajem tuže se da moraju učiti i ići u školu, a zapravo ne znaju da djeca koja žive u zemljama gdje se ratuje samo to žele. Da imaju mirno djetinjstvo i da ga provode sa svojim prijateljima. Naše obaveze su samo škola i učenje i nitko nas ne tjera da ratujemo, da obavljamo poslove koji nisu primjereni našoj dobi i da zarađujemo za život, tako da moramo biti sretni, zadovoljni i zahvalni.

Laura Šerić, 8.

Kristina Lovrić, 3.a

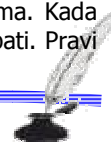
MOJ DOM, MOJA OBITELJ

Moj dom je veliki mjesec na nebu, kao zvijezde koje svjetlucaju. Moja obitelj su: mama, tata, baka, djed. Oni su Sunce koje grije danju. Dom mi je srce koje jako lupa. Moja je mama svjetlacava zvijezda, a tata tamno nebo. Baka je Mjesec koji sja, a djed Sunce koje grije. Majka me tješi, a otac mi sprema sjajnu stazu. To je moj dom i moja obitelj.

Kristijan Čapalija, 3.b

MOJ PRIJATELJ DUJE

Moj prijatelj se zove Duje. Ima devet godina. Oči su mu plave, a kosa smeđa. Srednjeg je stasa. Voli pomagati kada je netko u nevolji. Ako me slučajno udari, odmah mu oprostim. Uvijek je iskren. Vrlo je smiješan i voli puno pričati. On je dobar prijatelj i njegova najbolja vrlina je povjerenje. Drag mi je i zato što se druži sa svima. Kada dođe ljeto, ja i on ćemo se neprestano igrati i kupati. Pravi je prijatelj, a meni najbolji.

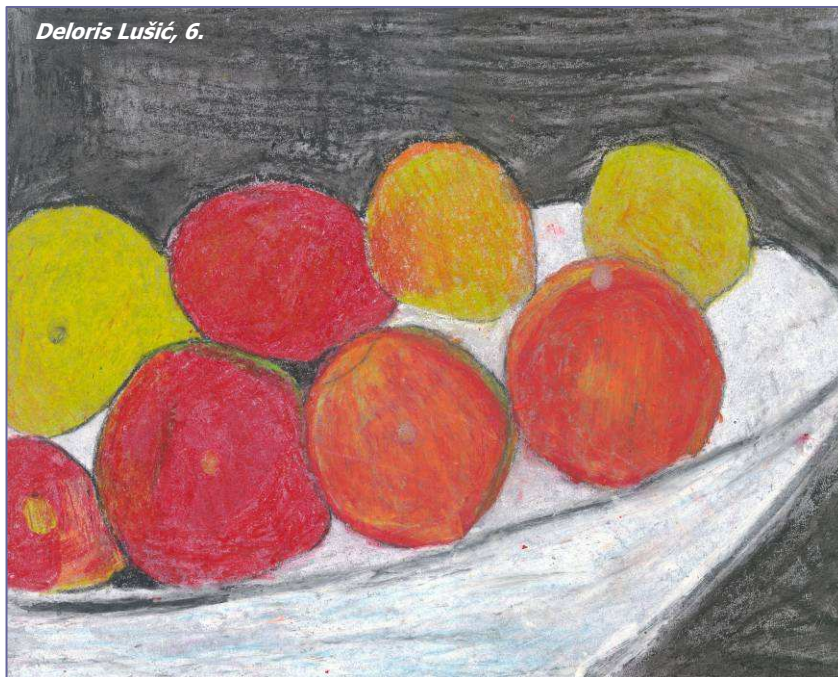
Martina Bilić, 8.

JESENJE LIŠĆE

Jedan je list tužan i žut-
Pao na put.
Drugi je list osušen i smušen.
Treći je list žučkasto-smeđ,
Pa kaže: „Zar svenut' već?“
Četvrti je petom rekao:
„Kad si otpao, što si kukao?“
Šesti je ostao zelen
Od sreće je urlao,
Sutra je otpao.
Ni riječi nije rekao,
Samo je plakao.
Osmi je pao na travu.
Bio je kišobran žutome mrvu.
Devetom srce lupa k'o stari sat,
Osušen na zemlji, čeka ga brat.
Deseti se pravi na grani,
A jedanaesti mu kaže:
„Što čekaš? Otpani!“

Č u p a n i j s k i L i d r a n o

Deloris Lušić, 6.

Dario Paić, 1.

ZIMKO

Dario: Hej, Zimko baš si šik! Od čega je taj tvoj lik?

Zimko: Moja glava, gruda prava
na njoj stoji stara tava.
Nos mi je mrkva
poštom je iz Rogoznice stigla
tijelo su mi darovala djeca
a krasi ga jedna metla.
Kad Sunce zasije
nestat će moje čarolije
ostati će samo ružna
lokva pokraj puta.

Antonija Ercegović, 3. a

ZIMA

- Zima, dobro veče! Zašto stojiš bez odiće?
- Odivena sam, dite moje, od glave do pete. Imam košulji, kaput i odilo. Možda nisi primitija pošto je sve bilo.
- Stvarno si u pravu, jer nimaš odiću crljenu ili plavu! Zimo, zimo reću svima što si hladna, snižna zima.

Marica Ercegović, 2.

MAČIĆ I ZVIJEZDA

Jedne večeri mali mačić izašao je na balkon i ugledao malu zvijezdu. Pitao se kakve li su zvijezde kad dođemo do njih? I odlučilo je malo mače otići k zvijezdama. No jedne se večeri jedna zvijezda spustila na balkon k mačiću i rekla mu: „Ako želiš vidjeti zvijezde izbliza, pođi sa mnom

Petra Lušić, 1.

ZIMKO

Petra: Hej Zimko! Baš si šik. Od čega je taj tvoj lik?

Zimko: Moja glava, pahulja prava. Oči su mi dva
krumpira, usta od suhих šljiva, nosić mrkvice mala
iz Rogoznice došetala.

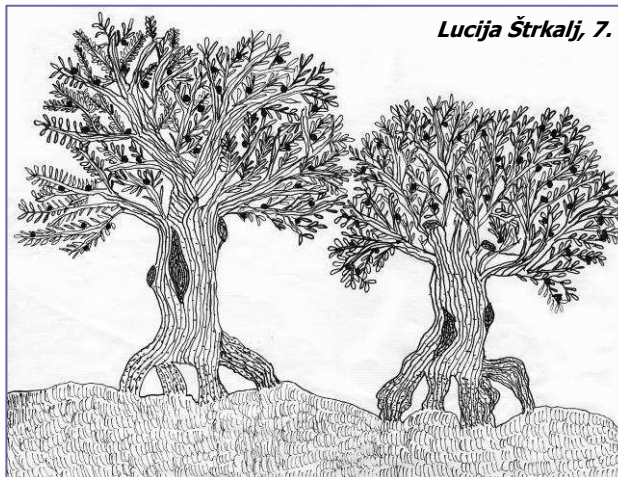
Petra: Od čega je bijeli kaput tvoj?! Zgodan mu je kroj.

Zimko: Od pahulja satkala ga zima oštra.

Petra: Reci još za kraj. Zašto ti služi lonac taj?

Zimko: Da me štiti od topline, a sad odoh ja, čekaju me
zimske pustolovine.

Lucija Štrkalj, 7.

i doživi svoj san.“ Mačić je pošao sa zvijezdom. Kad su došli na nebo, mačić se iznenadio jer više nije bilo malih točkica nego su tamo bili veliki krugovi. Shvatio je da ih je ljepše gledati iz daleka. Kada se vratio kući, utonuo je u duboki san i sanjao svoju pustolovinu na nebu.

Marko Jukić, 5.

NAŠA ŠKOLSKA KNJIŽNICA

Mateo Županović, 7.

Sa novom školskom zgradom dobili smo novu knjižnicu. Na početku nismo imali puno knjiga. Iz dana u dan police se pune knjigama. Volim puno čitati knjige tako da sam čest «gost» naše knjižnice. Kad uđem u knjižnicu, kao da sam ušao u magičnu prostoriju. Sa polica me promatraju Koko u Parizu, Harry Potter i njegova družina, braća Grimm, veseli Pinokio, stanari iz

slona.. Nekad kao da čujem veselje i smijeh djece iz vlaka Mate Lovraka i stanovnika Ljubičastog planeta. Katkad mi je teško odlučiti koju knjigu uzeti, jer sve one kao da me zovu i mole: «Uzmi mene! Uzmi mene!». Ja im tiho obećam da ću se potruditi svaku pročitati. Nadam se da će naša knjižnica biti još bogatija knjigama.

Dominik Goleš, 3.b

MOJA DOMOVINA

Domovina se uvijek voli,
za Nju se moli.
Od Zagreba do Knina
tu je moja domovina.

Dario Paić, 1.

Ivana Guteša, 3.a

DOMOVINA

Moja domovina je Hrvatska.
Ima veliko plavo more,
zlatne ravnice i zelene gore.
Puna je šarenog cvijeća.
Kad ga gledam, hvata me sreća.
Moja domovina je lijepa i mila,
sretna sam zbog nje gdje god bila.

Antonija Ercegović, 5.

Marija Kovačić, 3.b

RECEPT ZA UKUSAN ŠKOLSKI DAN

Za ukusan školski dan potrebno je 15 učenika, 1 učiteljica, čitav školski dan tjelesnoga, 1 minuta hrvatskoga, 20 minuta vjeronauka, 20 minuta plesa i pjevanja, pola minuta matematike, 2 minute prirode i društva, šaka slova i brojeva, 888 milijuna petica te sve to politu smijehom i vikom.

Duje Cvitić, 3.b

RECEPT PRIJATELJSTVA

Za recept prijateljstva je potrebno: povjerenje, podrška, malo svađe, puno pomirbe, prijateljske ljubavi i puno razumijevanja. Da bi prijateljstvo uspjelo i bilo dugotrajno, potrebno je povjerenje što znači da vjerujemo jedan drugom, podrška znači da jedan drugog podržavamo u svemu. U svakom prijateljstvu ima malo svađe, ali je bitno pomiriti se. Za prijateljstvo je i potrebno prijateljske ljubavi i razumijevanja.

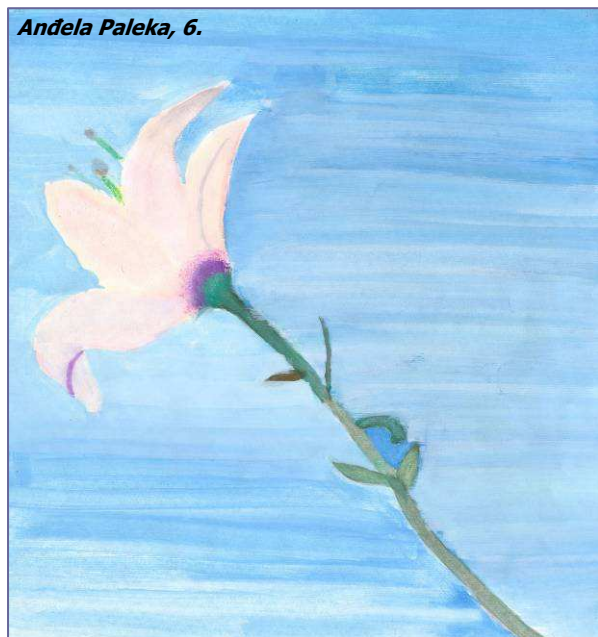

Dora Sablić, 3.b

MORE

Sunce je izbacilo svoje žute zrake, obasjalo more i probudilo ptice. More se sjajilo i plavilo, galebovi su svojim kljunom hvatali ribe. Čuo se krik galebova i šum vjetra, more je postajalo sve toplije i toplije. RIBE su skakutale po površini mora. U jednom trenutku sunce se spustilo i dozvalo mjesec. Mjesec je umirio more, uspavao ribe, a sutradan se opet nastavila ista igra.

Anđela Paleka, 6.

Niko Živković, 2.

PUSTOLOVINA JEDNE KOKICE

Jedne noći jedna je obitelj pekla kokice. Kad su kokice prestale skakutati, oni su otvorili lonac i jedna je kokica skočila i pala ispred prozora. Nitko ju nije pronašao. No jednog je jutra gazdarica otvorila prozor, ali nije vidjela malu kokicu. Zapuhao je vjetrović i kokica je izletjela vani pred mačke. Mačke su gledale kokicu i pitale se: «Što je to?». Jednog dana doletio je mali vrabac i pojeo izmorenu kokicu.

Ivana Guteša, 3.a

KRUH

Kad iz tople peći izađe,
moj ga nosić lako nađe.
Sav je sladak, svjež i fin,
poželio bi ga svaki mamin sin.

Zajedno ga jedemo,
rado ga dijelimo,
svi skupa uživamo i
ponovo pečemo.

Emma Pancirov, 7.

Jelena Ugrina, 2.

RUŽA

Ruža je kraljica cvijeća.
Lijepog je izgleda,
mirisna, meka i nježna.
Raznih je boja.
Od bijele, žute, roze,
narančaste do crvene.
Svi je volimo i
poklanjamo za dan
zaljubljenih

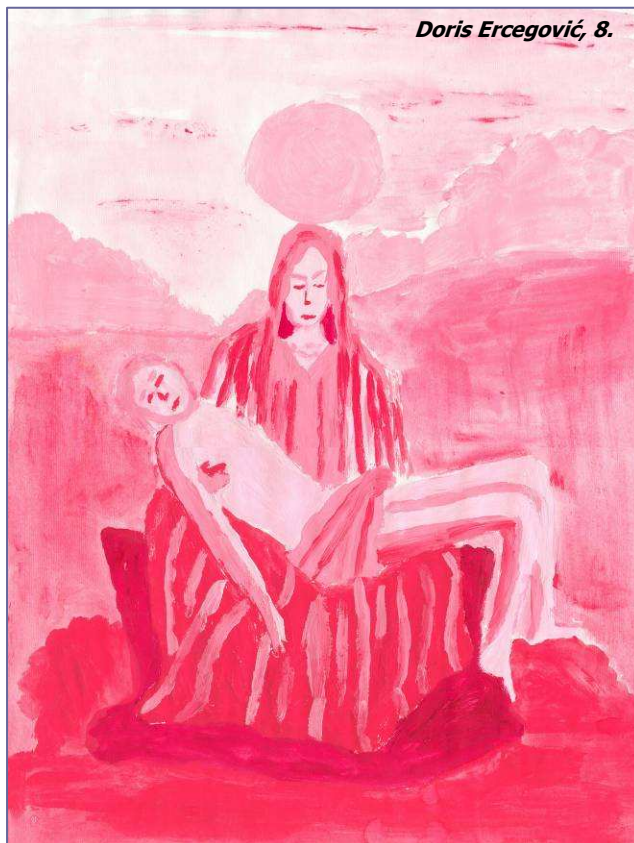
Iva Štrkalj, 5.

LJUBAV

Kratka, mala, slijepa,
Velika, zabranjena, prijateljska..
Ljubav svakakva može biti,
Ali najljepša je prava.

Doris Ercegović, 8.

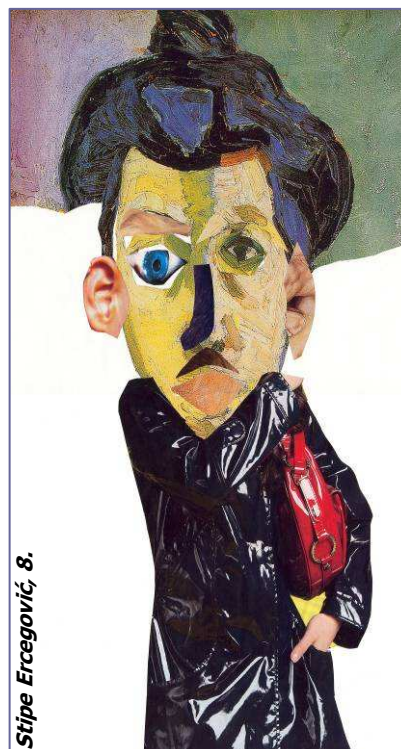

Valentina Živković, 7.

BILA SAM ROB

Ja imam grozne traume iz prošlosti... Kao dijete, zločesti bijeli ljudi su me odvojili od obitelji, a kad se moja majka usprotivila, počeli su je tući sve dok se nije onesvijestila. Iz moje rodne Afrike odveli su mene i još mnogo ljudi velikim brodovima u daleke zemlje. Osjećala sam strah, nemir, tugu i na kraju bijes prema tim bijelim ljudima. Tijekom tog dugog putovanja mnogo je ljudi poginulo, neki od tuge, neki od gladi, a neki zbog toga što su ih robovlasnici tukli i zlostavljali. Kada smo došli u stranu zemlju, koju su bijeli ljudi nazivali „Amerika“, sve je bilo drugačije: cijela luka je bila prepuna robova koji su bili u kolonama iskrcavani iz ogromnih brodova, pritom su bili vezani kao da su divlje životinje, a ne ljudi. Ja sam isto bila jedna od tih životinja. Strah, očaj, tuga sve im se moglo vidjeti u očima. Bilo je djece koja su bila mlađa od mene i bilo je starijih ljudi.. Mene su odveli na plantažu pamuka na kojoj sam radila od onog trena kad je sunce izašlo sve do onda kad

bi zašlo. Ako sam samo na trenutak stala, samo da se odmorim, odmah sam dobivala batine. Moja leđa više nisu izgledala kao leđa djeteta, već kao mnoštvo krvavih planina i usjeka... Ljudi su oko mene umirali, plakali, molili Boga da čuva njih i njihove obitelji... Sve što se čulo bili su jecaji i vrskovi prepuni boli i očaja. Nakon nekog vremena gospodari su došli po mene i odveli me u jednu veliku bijelu kuću da budem sluga. Uvjeti su bili mnogo bolji, ali su gospodari bili mnogo stroži... Poslije mnogo godina provedenih na imanju, gospodari su me odveli na tržnicu u luci gdje su me prodali. Na kraju sam završila kod jedne stare gospođe. Tu je sve pošlo na bolje; nisu me više tukli, a i moja gospodarica me zavoljela. Imala sam život koji su ostali robovi mogli samo sanjati, ali meni to nije bilo važno, jer mi je jedina želja bila da sam opet u Africi sa svojom obitelji. Nažalost, ta se želja nikad nije ostvarila...

Stipe Ercegović, 8.

Mario Sablić, 7.

JA SAM BIO ROB

Živio sam u jednoj obitelji u Africi. Živio sam s roditeljima i petero braće

Roko Vidović, 4.

u siromašnoj obitelji. Iako smo bili siromašni, brinuli smo jedni o drugima i preživljavali. Jednog dana pristao je američki brod u našu skromnu luku. Nastao je metež, ljudi su bježali, vikali i ja sam se kao moja braća skrivao od američkih razbojnika, ali ipak nisam imao sreće. Mene i moga brata su uhvatili i nasilno ukrcali na brod. Tada je počelo moje krvavo iskustvo u životu,

Doris Ercegović, 8.

postao sam rob. Povelili su nas na neku plantažu pamuka gdje su nas počeli izrabljivati psihički i fizički. Danima su nas bičevali i gurali kao stoku. Većinom smo bili gladni, ali kad smo imali nešto jesti nismo imali snage. U svojoj nevolji doživio sam i nešto lijepo, našao sam djevojku. To mi je davalo snagu i svaki trenutak koji sam mogao, provodio sam s njom. Kad smo dobili nasljednika,

željeli smo živjeti kao obitelj, ali to nam je bilo onemogućeno. Ponovno su nas razdvojili i odveli na različita imanja, osjećali smo se poniženo i bijedno. Žudio sam za boljim životom i dostojanstvenim radom. Želio sam raditi, prehranjivati obitelj, odgajati djecu, ali nisam mogao jer su me ponizili i uništili svaki djelić ljudske dostojanstvenosti.

Diana Goleš, ravnateljica

PUTOVANJE UČITELJA U HRVATSKO PODUNAVLJE

Dan učitelja ove školske godine u OŠ Rogoznica i OŠ Primošten obilježen je na drugačiji način, kroz trodnevnu stručnu

ekskurziju. Učitelji su posjetili osnovne škole u Cerniku i Bilju. Uz stručno vodstvo vodiča upoznali su mnoga zanimljiva mjesta:

Cernik, Đakovo, Ilok, Vukovar, Bilje (Kopački rit) i Osijek.

Neki učitelji su prvi put ugledali nepregledne slavonske ravnice. Nikoga nije ostavio ravnodušnim doček i gostoprimstvo naših domaćina u Cerniku kao i angažiranje ravnateljice u Bilju i ravnatelja gimnazije u Vukovaru. Svih se veoma dojmio Vukovar i zapaljene su svijeće na Ovčari.

Učitelji su se družili, razmjenjivali iskustva i educirali. Snimljeni materijal koristit će se u nastavi pri obradi sadržaja o istočnoj Slavoniji.

Ovakva studijska putovanja, u bilo koji dio

lijepe naše, je vrlo vrijedna ideja koja bi trebala zaživjeti i u drugim školama.

Na taj način izmjenjivat će se iskustva u odgojno-obrazovnoj praksi i organizaciji škole. Osim suradnje između učitelja treba je proširiti na učenike.

Ovo je prilika još jednom zahvaliti našim domaćinima u Cerniku i Bilju i svima koji su bili angažirani kako bi nam približili ljepote istočne Slavonije. Shvatili smo da su im srca velika poput ravnice i tuku u ritmu tamburice. Suradnja će se svakako nastaviti i ponovno će se učitelji sresti u Dalmaciji.

Marija Kovačić, 3.b

POSJETILI SMO ŠIBENIK

15. listopada 2007. učenici 3.a i 3.b sa svojim učiteljicama su išli na izlet u Šibenik. Prvo su posjetili Šubićevac i vidjeli gdje su fašisti u drugom svjetskom ratu ubijali Šibenčane. Onda su otišli vidjeti katedralu, gradsku vijećnicu, crkvu sv. Krševana i crkvu sv. Ivana. Posjetili su park Roberta Visiana gdje su pojeli mareнду. Bili su i na Medulićevom trgu gdje se ljeti odvija Međunarodni dječji festival. Trećašima je najljepše bilo vidjeti katedralu sv. Jakova zato što je jako lijepa. Djeca su tamo išla da bi nešto više naučila o prošlosti Šibenika.

Diana Goleš, ravnateljica

MEĐUNARODNA SURADNJA- POSJETILI SU NAS SLOVENCI

Krajem listopada posjetili su nas predstavnici općine Doli pri Ljubljani. Prezentirali smo gostima kako je organizirana škola u našoj zemlji i što je specifično u našoj školi. Nakon međusobne razmjene iskustva dogovorili smo ponovni susret u Sloveniji 8. lipnja 2008.

Lucija Štrkalj, 7.

DANI KRUHA U OŠ ROGOZNICA

Dani kruha u OŠ Rogoznici trajali su dva dana. Prvi je bio 17.10. Tada su viši razredi imali svoje stolove na kojima su izlagali kruh, krušne mrvice, voće i povrće koji su karakteristični za ove krajeve. Povodom toga osmašice su u školskoj kuhinji odlučile napraviti male slastice-zvezdice. Dok su one pravile kolače, ja sam im postavljala neka pitanja.

Možete li nam objasniti kako se spravlja kruh?

Naravno. Trebate pomiješati toplu vodu, kvas i sol. To se umijesi i treba se dignuti. Nakon što se to dogodi opet umijesiti i još jednom se treba dignuti. Poslije toga se stavi u pećnicu i pusti da se peče oko 45 minuta.

Koliko vam vremena treba za pravljenje kruha?

Otprilike 4 sata.

Od koga ste dobile recept?

Od mame, ali su nam i bake dale poneki savjet.

Kakvo brašno koristite?

Koristimo meko brašno.

Kakvo je brašno najbolje za dizano tijesto?

Najbolje je meko, a ono može biti crno ili bijelo, ovisi o vašoj želji.

Da li miješate brašno od raznih žitarica?

Ne. Ono se može koristiti ali se puno sporije diže pa treba više vremena.

Koliko su žitarice i proizvodi od njih važni za prehranu?

One su jako važne za prehranu.

Znate li kako se spravlja kruh ispod peke?

Da, znamo. Treba pomiješati brašno, vodu, sol i kvas i ostaviti da se diže. Najprije se stavi brašno u posudu, napravi se rupa u sredini i kvas se izlije u tu rupu. Treba mijesiti jednom rukom. Kada tijesto i brašno bude jednolično i opet se mijesi. To se ostavi u posudama da se digne. Naloži se vatra. Tijesto se opet pomiješa i ostavi da se diže, a nakon toga stavi se pod peku, poklopi i peka se pokrije žarom.

Znate li čim su se naše bake služile kad nije bilo kupovnog kvasca?

One su upotrebljavale želudac od svinje ili krave. To se stavljalo u sol da se očisti i onda se trebalo ukvasati. S vodom se trebalo staviti u brašno.

Da li vam se sviđa to spravljanje?

Da. To je zanimljivo.

Da li imate namjere praviti domaći kruh kad budete imali obitelj?

Da, imamo.

Koji vam je kruh ljepši: domaći ili kupovni?

Domaći, definitivno.

Ja vam se zahvaljujem na vremenu.

Nema na čemu!

Nakon što je svaki razred poslagao svoje stvari na stolove oni su izgledali otprilike ovako:

Stand 5. razreda: Tu se moglo naći mnogo fritula i vanilinih roščića. Tu je bio i jedan zanimljiv kruh u obliku broda. U oko su mi upali kolačići s marmeladom od smokova. Bilo je puno košara ukrašenih s krušnim proizvodima i mediteranskim biljkama.

Stand 6. razreda: U sredini je bio veliki kruh s brojem 6 što je obilježavalo 6. razred. Bio je plakat o rogozničkim fritulama. Peciva je stvarno bilo u izobilju, a posebno pletenica.

Stand 7. razreda: Tu se moglo naći voća i povrća: jabuka, šipaka, mandarina, krumpira i luka. Bila je i boca s maslinovim uljem ukrašena grančicom masline. Od kruhova mi je upao u oko kruh u obliku ribe. Naprijed je bio plakat o žitaricama i kruhu.

Štand 8. razreda: Na tom štandu je najzanimljiviji bio pladanj sa sirom i pršutom što nitko drugi nije imao. Jedan kruh je bio u obliku srca ukrašen pletenicom. Tu je bila i velika drvena posuda za pravljenje maslaca od mlijeka što je izgledalo veoma lijepo.

Program koji je počeo u 11.30 ravnateljica je otvorila malim govorom. Dala nam je do znanja da se natječu 4 razreda i da o pobjedi odlučuje tročlani žiri. Zatim je don Filip Rodić blagoslovio sve proizvode.

Svoj štand prvi je predstavio 5. raz. Ana i Antonija Ercegović govore su o spravljanju kruha, njegovim vrstama i važnosti kruha za nas. Pročitale su recept za sirnicu.

Poslije njih bio je 6. raz. Njih je predstavila učenica Petra Radić obučena u narodnu nošnju, koja je pročitala recept za rogozničke fritule.

Na red je došao i 7. raz. Njega je predstavila Maja Vidović koja je također nosila narodnu nošnju. Ona je mijesila kruh što se pokazalo vrlo dobrim potezom.

Zadnji je bio 8. raz. U njegovu ime je govorila Angela Jurković. Rekla je da probamo zvezdice koje je ona radila uz pomoć svojih prijateljica. Poslije njezinog govora probali smo proizvode dok su žiri i ravnateljica odlučivali tko je pobjednik. Iako su se svi razredi dobro predstavili prvo mjesto podijelila su dva razreda. To su bili 5. i 8. razred. Svi su se veselili, a petaši posebno. Pobjednički razredi su dobili nagrade.

Tako je prošao Dan kruha u OŠ. Rogoznica. Meni se osobno jako svidio, a nadam se da je i drugima.

Laura Šerić, 8.

DANI KRUHA

U kuhinji je bila prava zabava. Ženski dio osmog razreda, tj. Angela Jurković, Ivana Karabatić, Laura Šerić, Dafne Dea Lušić, Matija Tešulov Vidović i Doris Ercegović su pravile kolačiće zvane «Zvezdice» koje ste na prezentaciji mogli probati i ocijeniti. Prvo smo se svi okupili, a zatim krenuli u akciju. Za početak smo se dogovorile tko će što raditi- Matija je dovršavala naš plakat uz Ivaninu pomoć koja je i nama povremeno pomagala, a Dafne je slikavala sve naše postupke pravljenja kolača. Ja (Laura) i Angela smo nonstop bile u kuhinji, pravile i ukrašavale kolače, a katkad nam je i Dafne pomogla. Doris je bila u doktora pa nije u početku radila s nama, ali je ipak stigla i pri kraju nam pomogla. Za vrijeme rada malo smo pričale, smijale se raznim zgodama i nezgodama u kuhinji, a za vrijeme odmora su nas posjećivali kolege iz razreda da bi mogli vidjeti kako

Dafne Dea Lušić, 8.

napredujemo. U početku nam baš i nije išlo, tijesto se nikako nije moglo skupiti, pa smo zamolile tetu Anu za pomoć, a ona nam je rado pomogla. Kada smo nakon dugo vremena napokon umijesili tijesto, uz pomoć kalupa za kolače, oblikovali smo par zvjezdica i srca. Stavili smo to u pećnicu, a dok se to peklo mi smo pospremili kuhinju (oprali suđe, pokupili nepotrebne stvari..) i pripremili glazure od limunovog soka i čokolade. Nakon 20 minuta zvjezdice su se ispekale i mogli smo ih napokon odnijeti na svoj stol da ih svi mogu probati i oduševiti se radom 14-godišnjakinja. Svi koji su ih probali su bili oduševljeni okusom zvjezdica. Ako ih niste probali, ne znate što ste propustili..

Diana Goleš, ravnateljica

KNJIŽEVNI SUSRET S MILENOM MANDIĆ

12. studenog 2007. u OŠ Rogoznica stigla nam je Milena Mandić.

Spisateljica je rođena 1970. u Sičanima pokraj Dicma. Živi i djeluje u Kaštel Kambelovcu. Njena najdraža knjiga je „Šegrt Hlapić“. Smatra da je popis lektire za osnovnu školu dosta kvalitetan i da u Hrvatskoj ima puno dobrih pisaca dječjih romana. Sada piše novu knjigu koja će uskoro izaći. Roman nema autobiografske elemente nego je ideju za roman pronašla promatrajući današnju djecu ispred svoje kuće.

U organizaciji izdavačke kuće Alfa organizirali smo književni susret sa spisateljicom.

Petra Radić, 6.

Prezentirala nam je svoj roman za mladež „POKAJNIK“. Ova knjiga ušla je u lektiru 8. razreda i nikog ne ostavlja ravnodušnim. Najprije smo poslušali kraću priču naše učenice 8. razreda Angele Jurković koja nam je prenijela dio svojih dojmova vezanih uz ovu knjigu i kratko ispričala

sadržaj, te je pri tom ganula i samu spisateljicu. Knjiga je veoma poučna jer ukazuje na probleme nasilja među djecom. Ova knjiga je postala pravi hit u našoj školskoj knjižnici i probudila je u učenicima i odraslima uspavane čitalačke duše.

Petar Radić, 1.

Ovo je bio najbolji način obilježavanja Mjeseca knjige i nadamo se da će spisateljica Milena Mandić napisati još ovakvih djela koja će pobuditi naš interes.

Svakako bih preporučila i roditeljima da pročitaju ovu knjigu.

Lucija Štrkalj, 7.
Martina Vidović, 7.

SV. NIKOLA U NAŠOJ ŠKOLI

Dana 6. prosinca 2007. našu školu je posjetio sv. Nikola. Program priredbe je bio prilagođen vrtićanima i mališanima naše škole. U 8.30 djeca su se počela okupljati, a 15 minuta kasnije mogli smo vidjeti svetog Nikolu. Zatim je ravnateljica održala mali govor. Trenutak poslije, vrtićani su recitali i plesali. U tome im se pridružio i sveti Nikola. Otpjevali su tri pjesmice. Uslijedile su predstave nižih razreda. Sveti Nikola je rekao par riječi djeci. Na kraju su se svi počastili fritulama. Djeca iz vrtića su dobila svoje darove i time je završila priredba. Bilo je to ugodnih pola sata.

Zdenka Nadilo, 5.

TRŠĆE 2008. GODINE

Išli smo u Tršće. Svi smo se dobro nezgoda. Lucijan je pao i slomio ruku. pripremili. Uzeli smo torbe i pošli na No mi smo se nastavili igrati u

put. Put je bio jako, jako dug. Stali smo na odmaralište. Tamo smo kupili što nam je trebalo. U „busu“ smo se zezali, a neki su i zapjevali. Mateji je bilo pozlilo pa smo trebali stati, ali je sve prošlo u najboljem redu. U 14.00 sati smo došli u Tršće (napokon). Kad smo došli, svi su išli u svoje sobe. Kad smo se malo odmorili, svi smo išli na ručak. Kad je završio ručak, išli smo se pripremiti za snijeg. Odmah smo se počeli grudati, a i neki su se sklizali. Bilo je izvrsno. No dogodila se

snijegu. Kad smo se vratili, presvukli smo se i pošli na večeru. Poslije večere nam je jedna Katarina rekla da ćemo imati „frizura party“. Svi smo imali lude frizure. Prvi je bio Lucijan, drugi su bili Bruno i Kaja, a treći je bio.. pa nisam sigurna. Svi smo išli na spavanje, no Zdenka se razbolila. Imala je temperaturu i trebala je ostati u sobi. Sutradan smo se probudili i doručkovali. Neki su kasnili jer su se tuširali. Kad smo doručkovali išli smo na snijeg, a poslije posjetiti

školu u Tršću. Njihova škola je jedna od eko-škola. Oni su u svakoj učionici imali eko-kodeks. Imaju veliku dvoranu kojoj treba samo jedan metar da bi se tu održavale sportske igre. Tada smo otišli u rudnik, no ja nisam išla pa vam ne mogu objasniti kako je bilo. Kad su se vratili, išli smo na palačinke. Bile su jako fine. Poslije smo se odmorili i krenuli na večeru. Nakon večere smo imali izbor za „snježnu kraljicu i kralja“. Na kraju su odabrali kralja i kraljicu. Kralj je bio Nikola Ercegović, a snježna kraljica je bila Zdenka Nadilo. Svi su bili umorni pa su brzo podijelili diplome i nagrade. Neki su išli na spavanje, a neki su puštali glazbu do kasnih sati.

Došao je zadnji dan u Tršću, svi smo bili tužni. Krenuli smo u Rijeku. Tamo smo posjetili riječku crkvu. Poslije smo otišli na ručak. Kad smo išli, stali smo u Macoli. Kući smo došli u kasnim večernjim satima. Roditelji su nas čekali i svi su krenuli kući.

Matija Tešulov Vidović, Dafne Dea Lušić, 8.

MAŠKARE

Kao i svake godine, tako i ove, održavaju se maškare. I ove godine održale su se 3. 2. 2008. u nedjelju. Premda je padala kiša, to nas nije spriječilo da se svi okupimo i lijepo maskiramo. Povorka je krenula od Kopače pa sve do naše škole. Predvodile su je dobro poznate rogozničke mažoretkinje, a za njima odmah limena glazba „Šibenik“ i dalje sve ostale prekrasno maskirane maškare. Kad smo svi stigli do škole, male mažoretkinje su imale nastup uz pratnju limene glazbe. A onda se počelo „tulumariti“. Prvo se pilo, jelo i plesalo. Onda su slijedili i pjevači škole, koji su otpjevali svoje pjesme uz koje smo naravno svi pjevali i uživali. Svi pjevači su naravno bili i nagrađeni. Nakon navijanja za najbolje pjevače, došle su nagrade i za najbolje maske. Bilo je mnogo nagrada. Naš Stipe Ercegović je dobio nagradu za najbolju masku. A da nam nitko ne ode tužan, zato što nije ništa osvojio, bila je tu lutrija za koju platiš 20 kn i dođeš po svoj dar. Neki darovi su bili stvarno veliki, a neki su bili samo sitnice, koje su opet nečem poslužile. Neki su dobili televiziju, neki DVD, a

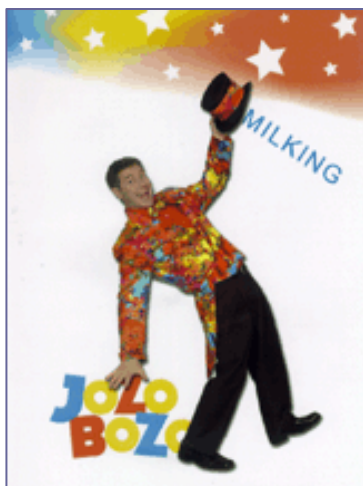
neki mobitel. I na kraju svima je već poznato što se radi, naravno, pali se krivac, Krnjo. Njega su izradili učenici osmog razreda sa svojom razrednicom Paolom Glavurtić. Kada mu se pročitala optužba, Krnjo je bio spaljen.

Valentina Živković, 7.

Lucija Štrkalj, 7.

JOZO BOZO

Jednog dana našu je školu posjetio i razveselio mnogu djecu Jozo Bozo. Zanimalo nas je nešto o njemu i njegovom zanimanju pa smo mu postavili nekoliko pitanja.

Kako ste se počeli baviti ovim poslom?

To je bio dječji san.
Koliko dugo radite kao mađioničar?
Otprilike 21 godinu.

Gdje ste sve putovali?

Pa.. Praktički sam obišao cijeli svijet.
Gdje vam je bilo

Ante Živković, 1.

Tehana Nakić, 1.

najljepše?

Ovdje, u Hrvatskoj, naravno.

Koja vam je publika najdraža?

To su djeca s posebnim potrebama. Njih mi je posebno drago uveseljavati jer su upravo oni kojima treba smijeh i radost.

Koliko dugo planirate biti u ovom poslu?

Još jako, jako dugo.

I za kraj, kako vam je bilo u ovoj školi?

Meni je bilo super, ponajprije jer su djeca uživala, a to je najbitnije.

Kristina Gracin, 1.

Doris Ercegović, 8.

SUSRET S KNJIŽEVNIKOM SLAVKOM BABAČIĆEM

Jednog ponedjeljka na satu hrvatskom jezika posjetio nas je književnik **Slavko Babačić**. Rodom iz Primoštena, ovaj književnik je promijenio mnogo zanimanja dok nije odlučio postati piscem. Zanimala ga je gluma i pjevanje. Nakon upoznavanja, svima nam je podijelio popis pjesama iz svoje knjige „50 najdražih“. Svatko je mogao reći naslov pjesme pa bi je gospodin Slavko pročitao. Većina njegovih pjesama su napisane na narječju. Ima tu svakakvih pjesama. Od onih smiješnih do

ljubavnih. Svi smo se dobro zabavili. Nakon što nam je pročitao skoro sve pjesme iz svoje knjige, podijelio nam je papiriće na koje smo trebali napisati svoje dojmove. Svi smo napisali kako nam je bilo i da li nam se sviđaju njegove pjesme.

Dok smo mi pisali, barba Slavko nam je otkrio još jedan svoj talent. On ima jako dobar glas pa nam je otpjevao jednu od svojih najdražih pjesama...

Svima nam je bilo super i voljeli bismo da gospodin Slavko svrati još koji put.

Angela Jurković, Laura Šerić, 8.

EKSKURZIJA OSMOG RAZREDA

Dana 25. ožujka 2008. krenuli smo na ekskurziju u Istru. Bilo nas je 24-ero, a vodila su nas dva profesora - Nada Balov i Ivica Badžim.

U „busu“ je za cijelog puta vladala opuštena atmosfera, pjevalo se, kartalo, zafrkavalo...

Putem do tamo svratili smo u marijansko svetište Trsat u Rijeci, koje nas se jako dojmilo. Nakon ručka u Rijeci, nastavili smo naš put prema Puli. U Pulu smo stigli u kasnim večernjim satima. Prije odlaska u hotel, malo smo prošetali Pulom.

Po dolasku u hotel „Palma“, bili smo oduševljeni izgledom hotela i našim smještajem. Smjestili smo se i družili u sobama do kasnih večernjih sati.

Sljedeći dan smo doručkovali i potom smo se uputili u Vodnjan.

Ondje smo posjetili crkvu u kojoj su bile „mumije“ tj. balzamirani ostatci svetaca. Bilo je pomalo jezovito, ali vrlo poučno i uzbudljivo.

Nakon kraćeg obilaska Vodnjana, zaputili smo se u Fažanu gdje smo ručali. Kad smo ručali, ukrkali smo se na brod za Brijune.

Vožnja brodom trajala je nekih pola sata, ali je prošla u zabavi i smijehu te se činila poput sekunde. Na Brijunima smo proveli tri sata u šetnji, vožnji vlakom i razgledavanju povijesnih spomenika i prirode. Bilo je predivno. Nakon obilaska Brijuna, vratili smo se u hotel, večerali u susjednom hotelu „Histria“ gdje je bio postavljen švedski stol sa svime što

vam je moglo srce poželjati. Ostatak večeri smo proveli u hotelu u zajedničkom druženju koje je opet dugo potrajalo...

nogometa, su otišli malo protrčati po obližnjem terenu. Ostatak večeri proveli smo u hotelu, zabavljajući se na sve moguće načine.

Treći dan smo, nakon doručka, posjetili zvezdarnicu u Višnjanu gdje smo pogledali zanimljivu prezentaciju o istraživanjima koja vodi ta zvezdarnica. Nakon zvezdarnice, posjetili smo jamu Beredine koja je 66 metara duboka. Vidjeli smo predivne stalaktite i stalagmite od kojih su neki imali začuđujuće oblike. Vidjeli smo i čovječju ribicu.

Zadnjeg dana naše ekskurzije, posjetili smo akvarijum koji se nalazio nedaleko od našeg hotela. Vidjeli smo mnoštvo vrsta morskih životinja, koje su nam se jako svidjele. Vratili smo se u hotel na ručak, spakirali smo se i uputili nazad za Rogoznicu. Na našem putu natrag, još smo posjetili najmanji grad na svijetu-Hum te bajnu Opatiju.

U Rogoznicu smo stigli u kasnim večernjim satima, a o dojmovima s naše ekskurzije još i dandanas pričamo....

Svi smo istog mišljenja: nezaboravno, fenomenalno, odlično, uzbudljivo i predivno.

Zahvaljujemo svima na ovom predivnom druženju, a osobito profesorima koji su nas trpjeli i često se zabavljali s nama. To ćemo zauvijek pamtili!!

Poslije posjeta jami Beredine, otišli smo u obilazak Poreča i Rovinja. Dan je zabavno i brzo protekao. Nakon obilaska gradova, vratili smo se u hotel i večerali. Dečki, gladni

Diana Goleš, ravnateljica

GOSTI IZ CERNIKA

Nakon našeg posjeta Slavoniji predstavnici Općine Cernik i ravnatelj škole s tamburašima posjetili su našu školu 14. ožujka 2008.

Pokušali smo se odužiti gostoprimstvom i pokazati im našu školu. Oni su nas i ovaj put razveselili zvucima tamburice. Uz tamburaše prisutne su i naše učenice obučene u nošnju: Marijana, Stella, Anita i Karla.

Diana Goleš, ravnateljica

POSJETILI SU NAS NORVEŽANI

23. travnja 2008. našu školu pohodili su Norvežani. Pročelnica grada Posgrunna dovela je ravnatelje svojih škola i vrtića u posjet našoj županiji. Naša ravnateljica im je organizirala prijem u Županiji uz pomoć prof. Ines Markoč koja je bila prevoditelj.

U našoj školi učenice 8. razreda napravile su prezentaciju na engleskom jeziku o svojoj školi i aktivnostima u njoj pod budnim okom prof. Maje Janković. Bila je prisutna i načelnica Sandra Jakelić koja je na vrlo tečnom engleskom jeziku pozdravila prisutne. Zapjevala je

muška klapa „Kopara“ koja je kao i uvijek oduševila sve nazočne. Norveški ravnatelji su nam prezentirali svoju općinu, aktivnosti u nekim njihovim školama i vrtićima. Na kraju je gđa pročelnica posadila u naš vrt maslinu u znak sjećanja na njihov posjet.

Naša Ines u ulozi prevoditeljice u Županiji

Ravnateljica se također vrlo dobro snašla i na engleskom jeziku vodila program Angela, Doris i Laura su izvanredno odradile prezentaciju i potom bile vodiči kroz školu

Matija Tešulov-Vidović, naša mažoretkinja pokazala je svoje gimnastičke i plesne vještine našim gostima

Na kraju ništa bez zajedničke fotografije

Maslina je posađena uz pomoć našeg Stjepana Vukadića

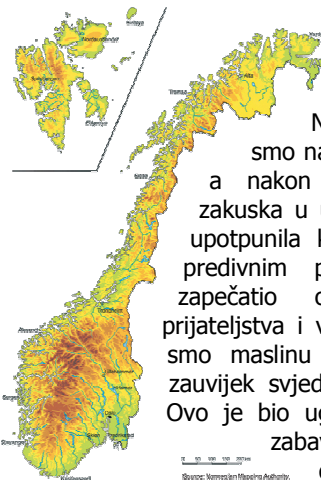

Laura Šerić, Angela Jurković, 8.

SUSRET S NORVEŽANIMA

Dana 23.travnja 2008. godine našu su školu posjetili ravnatelj škola i vrtića iz Porsgrunna u Norveškoj. Ovaj mali susret organiziran je kako bi se bolje upoznali sa sustavom školovanja Norveške i Hrvatske. Na početku susreta učenice osmog razreda OŠ „Rogoznica“ Laura Šerić, Angela Jurković i Doris Ercegović su predstavile dvije prezentacije o školi i Rogoznici. Jednu su izradile same, dok je druga bila ravnateljčina. Nakon našeg predstavljanja, ravnatelj norveških škola predstavili su uratke svojih učenika, također prezentacije. Kad smo

pogledali sve prezentacije u kojima smo mnogo naučili o Norveškim školama, poveli smo naše goste u obilazak škole, a nakon toga je slijedila mala zakuska u ugodnoj atmosferi koju je upotpunila klapa „Kopara“ sa svojim predivnim pjesmama. Kako bi se zapečatio ovaj susret, u znak prijateljstva i vječne uspomene, posadili smo maslinu u našem vrtu. Ona će zauvijek svjedočiti o njihovom posjetu. Ovo je bio ugodan, poučan i nadasve zabavan susret te se nadamo da će ih biti još mnogo.

Angela Jurković, 8.

DAN ŠKOLE

Dana 15. svibnja 2008. godine, u OŠ Rogoznica proslavljen je Dan škole. Toga smo dana proslavili dva važna događaja. Naime, naša je škola postala dio sustava europskih eko-škola te je dobila zelenu zastavu. Početkom priredbe, svoje su kratke govore održali važni gosti, a sve okupljene je pozdravila ravnateljica. Nakon

uvoda u priredbu, uslijedile su razne točke učenika nižih i viših razreda škole, a priredbi je, naravno, prisustvovao i zbor. Tada je po prvi put izvedena himna eko-škole čije je stihove napisala učenica 5. razreda Iva Štrkalj, a uglazbio ju je prof. Ivo Žepina. Pošto je pola programa odrađeno, napravljena je mala stanica u kojoj je ravnateljica nagradila sve učenike koji su se u nečemu istakli u protekloj školskoj godini. Dodijeljena su priznanja, zahvale i nagrade mnogim učenicima, a svatko tko se trudio u ovoj školskoj godini bio je nagrađen. Nakon dodjele zahvala i nagrada, program je nastavljen. Bilo je još malo igrokaza, pjesme i plesa od strane naših mažoretkinja pa je vrijeme brzo i ugodno prošlo.. Stigavši do samog kraja priredbe, došao je red na podizanje zastave. Zastavu su iz škole iznijeli učenici 8. razreda OŠ Rogoznica koji su još, kao četvrtaši, bili idejni pokretači eko-projekata u našoj školi zajedno sa svojom učiteljicom Slavicom Radić. Zelenu zastavu je podigla gđa. načelnica Općine Sandra Jakelić i time je naša škola i službeno postala pravom eko-školom. Nakon podizanja zastave, uslijedilo je zajedničko druženje u ugodnoj atmosferi uz klapu i dalmatinsku kuhinju. Tako je završila naša priredba. Ugodno i zabavno.

Karla Goleš, Josip Bodlović, 4.

PUT PREMA ZAGREBU

19. svibnja 2008. krenuli smo u Zagreb. Put je bio dug pa smo stajali na odmorištima. Vidjeli smo mnogo naselja. Prošli smo kroz Velebit i sedam tunela, među kojima su Sv. Rok, Velika kapela i Mala kapela. Vidjeli smo rijeku Savu. Vozili smo se pet sati. Na odmorištima smo se igrali i kupili ponešto. Mnogo smo toga vidjeli na

putu i svidjelo nam se. Kad smo se približavali Zagrebu, bilo je sve manje šuma, a više kuća, a mi smo se zabavljali i pjevali. Neki su skoro zaspali, ali su se brzo probudili. Zagreb je bio sve bliži. Bio je tako blizu da smo ga mogli vidjeti. Bližio se kraj putovanja. Onda smo došli u Zagreb. Bilo nam je lijepo i to je bio prvi dan našeg putovanja u Zagreb.

Petar Radić, 1.

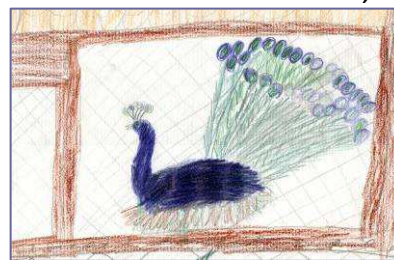
Stella Županović, 4.

U ZOOLOŠKOM VRTU

Kad smo došli s putovanja išli smo u ZOO vrt. Tamo smo vidjeli puno životinja, a to su: lavovi, tigrovi, dabrovi, tuljani, patke, zmijske, krokodili, veprovi, jeleni, nojevi, merkat, morski lavovi, labudovi, deve, bizoni, zebre... Zmije su bile strašne, jedna je bila debela kao anakonda, a neke su male. Bila su

dva lava koja su spavala. Stajali su jedan uz drugog kao da su muž i žena. Morski lav je bio smiješan, samo se izležavao i izvodio grimase. Bila su dva medvjeda koja su bila vani pa su ušli u njihovu kućicu. Deva je bila jako zanimljiva i smiješna... Ovaj posjet me je oduševio i nadam se da ću opet ići u ZOO vrt.

Roko Vidović, 4.

Sabina Markanović, 4.

MUZEJ KOŠARKAŠA DRAŽENA PETROVIĆA

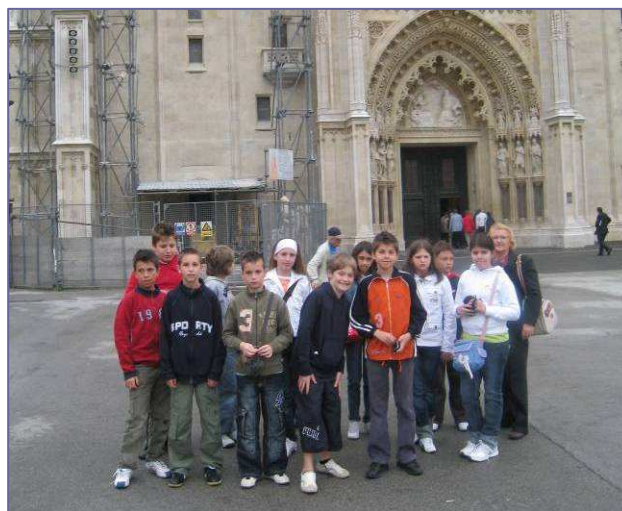
Dana 20. svibnja bili smo u Muzeju Dražena Petrovića. Na poklon smo dobili sliku s njegovim likom. Voditeljica muzeja nam je pokazala i ispričala sve o njemu. Vidjeli smo njegovu učeničku knjižicu, medalje, lopte, njegove

brojne nagrade, dresove, patike i čarape. Ogdledali smo film o njemu. Na kraju smo se potpisali u knjigu žalosti. Bilo nam je jako lijepo. Njegov je život i bio igra bez granica.

Sabina Markanović, 4.

ZVJEZDARNICA-PLANETARIJ

Dana 20. svibnja 2008. otišli smo u zvjezdarnicu. Malo smo uranili pa smo pred vratima muzeja nestrpljivo čekali. U pet sati smo ušli. Malo smo razgledali muzej. Ušli smo u zvjezdarnicu i čekali da se sva svjetla ugase i oči priviknu na mrak. Sve je bilo puno zvijezda. Trebali smo zamisliti da smo u svemiru. Djelatnik muzeja nam je pokazivao planete, kada je na kojoj strani Mjesec i Sunce. U trenucima smo pomislili da se vrtimo. Kada su se svjetla upalila, izašli smo iz zvjezdarnice i slikali smo se. Bilo nam je svima jako lijepo.

Sabina Markanović, 4.

POVRATAK IZ ZAGREBA

Dana 21.5.2008. spremili smo se, doručkovali i krenuli za Rogoznicu. Stajali smo na odmorištima da malo prošetamo. Put je bio dug, putovali smo pet sati. Stali smo na odmorištu Krka. Tamo smo slikali more i krajolik. Brzo

smo krenuli. Kada smo stigli, roditelji su nas dočekali. Krenuli smo svojim kućama. Bilo je jako lijepo i nezaboravno. Pričat ćemo o tome još dugo, dugo...

Diana Goleš, ravnateljica

UZVRATNI SUSRET U DOLI PRI LJUBLJANI I OŠ JANKA MODRA

8. lipnja 2008. u organizaciji Općine Rogoznica organiziran je uzvratni posjet Sloveniji. Dogovorena je daljnja suradnja kroz projekt razmjene učenika dviju škola. Slovenci su bili vrlo srdačni i gostoljubivi i sigurni smo, vidjet ćemo se opet.

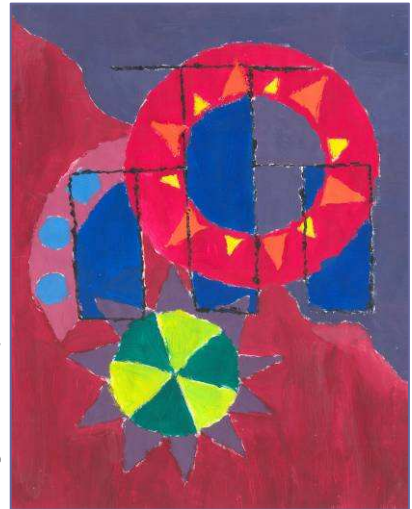
Diana Goleš, ravnateljica

NATJECANJA UČENIKA

Naši učenici su tijekom školske godine sudjelovali na mnogim natjecanjima.

Najuspješnija je bila **Angela Jurković**, učenica 8. razreda koja je bila učesnik najvećeg broja natjecanja i postigla najbolje rezultate.

Darija Mladinić, 7.

28. svibnja 2008. u Primoštenu je održano Županijsko natjecanje učeničkih zadruga. Učenička zadruga naše škole prikupila je najveći broj bodova, te stoga ove godine idemo na **Državno natjecanje zadrugara** u Poreč.

Iskazali smo se u pletenju krtola i time pokazali koliko vodimo računa o našoj kulturnoj baštini.

Pletači krtola: Kaja Županović, Stipe Lovrić i Bruno Gracin.

Za odličan uspjeh i uzorno vladanje **SVIH OSAM GODINA ŠKOLOVANJA** nagrađeni su sljedeći učenici 8. razreda:

Martina Bilić

Dafne Dea Lušić

Angela Jurković

Mario Fakčević

Doris Ercegović

Marija Marna Marijanović

Laura Šerić

Lucija Štrkalj, Valentina Živković, Martina Vidović, 7.

INTERVJU S ANĐELOM PALEKOM

Anđela Paleka je osvojila prvo mjesto na europskom prvenstvu u kick-boxingu. Povodom toga pitali smo je nekoliko pitanja.

S koliko si godina počela trenirati?

Sa šest godina.

Na koliko si natjecanja bila?

Bila sam na trideset i pet natjecanja.

Koliko si zlatnih medalja osvojila?

Osvojila sam oko dvadeset i dvije zlatne medalje.

Na koliko si velikih natjecanja bila?

Bila sam na europskom i svjetskom prvenstvu.

Koliko često treniraš?

Treniram dva dana u tjednu, utorkom i četvrtkom po dva sata.

Koji pojas imaš?

Imam treći, smeđi pojas.

Da li namjeravaš još dugo trenirati?

Da.

Koliko si dana bila u Portugalu i gdje si odsjela?

Bila sam devet dana i odsjela sam u hotelu Navegadores.

Koliko si borbi imala?

Bilo je osam natjecateljica. Ja i Carmen iz Italije smo prošle i imale borbu. Ja sam pobijedila.

Kada i gdje imaš sljedeće natjecanje?

15.12. u Kutini.

U kojoj se disciplini natječeš?

Natječem se u Semi contact, 42 kg.

Hvala što si našla vremena za nas i intervju.

Nema na čemu.

Angela Jurković, 8. & Lucija Štrkalj, 7.

SUSRET S KNJIŽEVNICOM MILENOM MANDIĆ

12. studenog 2007. u našu školu došla je književnica Milena Mandić čija je knjiga „Pokajnik“ pobijedila na Alfinom natječaju. Povodom izdavanja te knjige i potaknuti njezinim velikim uspjehom postavili smo književnici nekoliko pitanja.

Što vas je navelo da napišete ovakvu tužnu knjigu?

Potakli su me stvarni događaji. Jednom kada sam išla sa svojom kćerkom na ljetovanje, djeca su se skupljala malo kasno u noć, a ona je bila mala i željela je ići pa sam je ja morala čuvati. Tu je bilo oko dvadesetak djece i primijetila sam da je uvijek netko „zlostavljač“, a netko „žrtva“. Ostalo je izmišljeno, ali to me je potaklo.

Koliko dugo ste je pisali?

Pisala sam je mjesec dana. Jako kratko: prvo sam pisala u bilježnici pa sam došla do određenog dijela i pročitala je sveukupno. Zaključila sam da je dobro i odlučila je istipkati na mašinu izmjenjujući neke dijelove, ali nisam našla ništa što bih mijenjala.

Kada je nastala?

Nastala je 2002. godine.

Je li vam je bilo teško pisati?

Ne, nije. Već sam imala u glavi što ću sve napisati. Uživala sam dok sam je pisala, disala sam za nju.

Jeste li zadovoljni uspjehom?

Da, jako sam sretna i ponosna.

Planirate li još pisati?

Da, upravo sam dovršila jednu knjigu, samo ću je malo prepraviti. Uskoro će se izdati.

Pišete li od malena?

Počela sam pisati prije sedam godina i to uglavnom ljubavne priče koje su se objavljivale u „Gloriji“ i „Mili“.

Pišete li pjesme?

Ne, ne pišem pjesme.

Tko vam je uzor od pisaca?

Imam mnogo uzora i dragih pisaca, npr. Mato Lovrak, Ivana Brlić-Mažuranić itd..

Koja vam je najdraža knjiga?

Volim knjigu „Čudnovate zgrade šegrta Hlapića“ jer kad sam bila malena jako mi se svidjela i dandanas je volim.

Što mislite, kakva je hrvatska književnost?

Mislim da je dobra, zadovoljna sam.

Kakav je hrvatski popis lektire?

Mislim da je puno bolji nego prije.

Što poručujete djeci koja žele pisati?

Samo slijedite svoje snove. Ja sam odavno željela pisati, ali sam bila nesigurna u sebe i govorila da to nije za mene. Jednog dana sam sama sebi rekla da trebam to pokušati i otkrila sam da mi to dobro ide.

Susret nam je bio jako lijep i poučan te se nadamo da će biti još takvih.

Dafne Dea Lušić,
Matija Tešulov Vidović, 8.

ŠTO PROFESORI NAŠE ŠKOLE RADE U SLOBODNO VRIJEME?

Prof. Nada Balov:

U svoje slobodno vrijeme čitam, pišem, idem na kompjuterske tečajeve, i u zadnje vrijeme, često idem u crkvu.

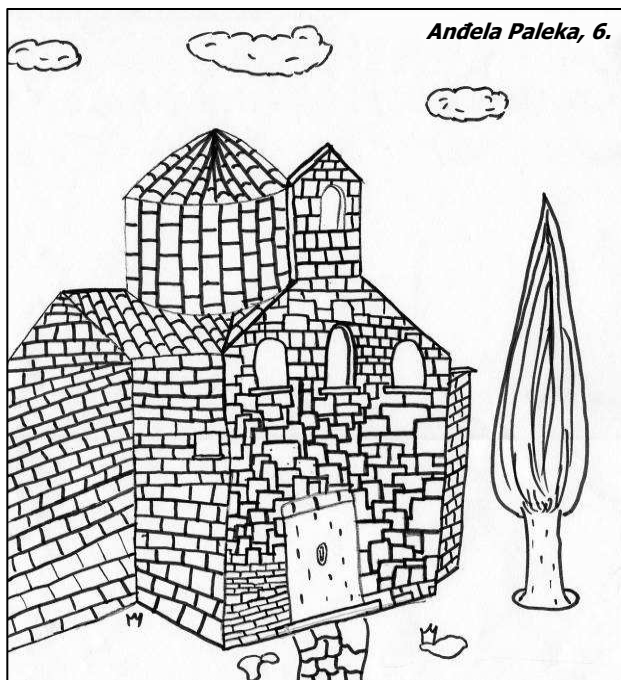
Prof. Ivica Badžim:

Ja se u svoje slobodno vrijeme najčešće bavim rekreacijom!!

Ravnateljica Diana Goleš:

U svoje slobodno vrijeme, kad ga imam, šetam prirodom, pomažem u našoj zadruzi „Krtol“, vježbam kompjuterski program Power Point, učim njemački jezik, idem u shopping (to se podrazumijeva), družim se sa svojim kolegama i prijateljima, čuvam svoju malu unučicu, ponekad idem u kazalište i kino te se bavim rekreacijom.

Andela Paleka, 6.

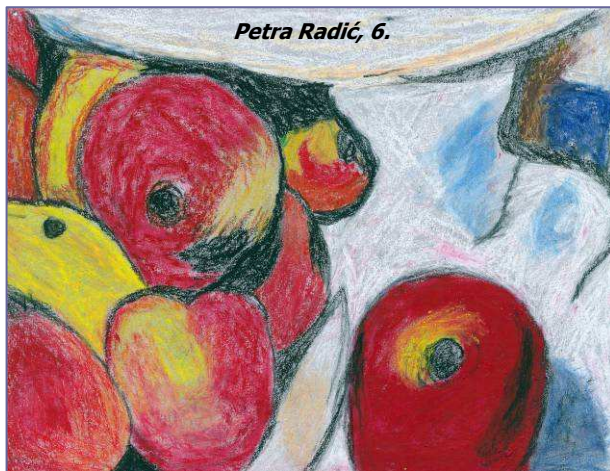

Još nekoliko lijepih likovnih radova..

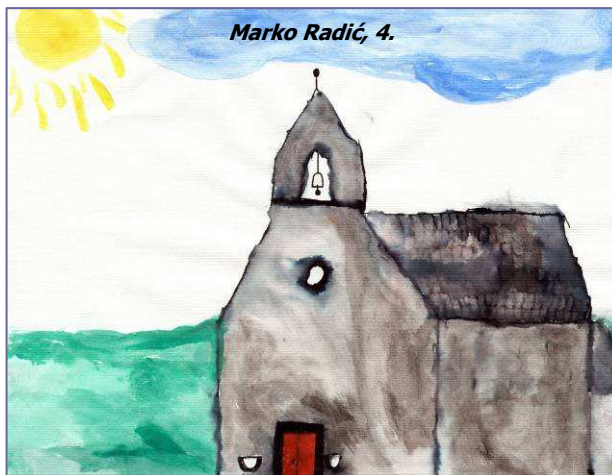

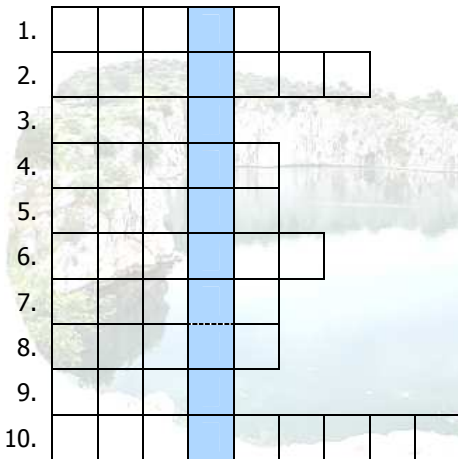
Stipe Lovrić, 6.

Petra Radić, 6.

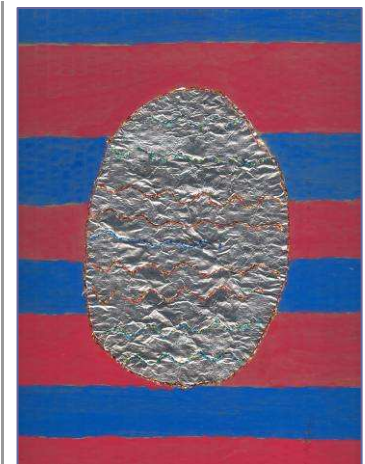
Marko Radić, 4.

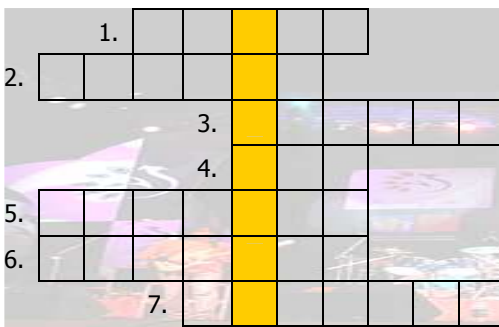
Antonija Ercegović, 5. **BISER ROGOZNICE**

1. Tanko i visoko stablo srcolikih listova
2. Munje i ...
3. Majka od milja
4. Ne sjedi nego ...
5. Točka, upitnik, usklik i ...
6. Pomoću nje pišemo
7. Učenička zadruga naše škole
8. Krdo ili ...
9. Prijevozno sredstvo na tračnicama
10. Mjesto u kojem živimo

Luka Županović, 7.

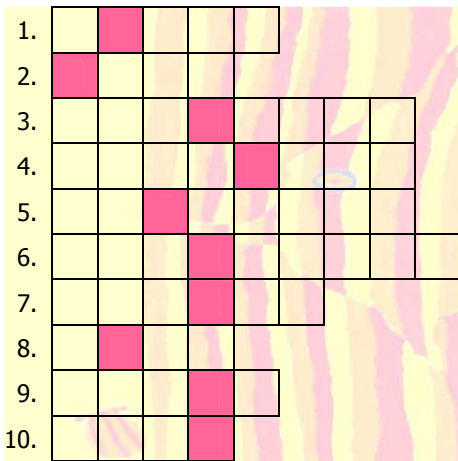
Lora Matijević, 5. **RED CARPET**

1. Rođena je u Kanadi i ima hit „Girlfriend“
2. Ime joj je Stacey, a poznatija je kao ...
3. Ona je pjevačica, glumica i dizajnira odjeću, a gledali smo je u filmovima „Material girls“ i „Popust na količinu“
4. Ima brojne tetovaže po tijelu, visoko dignutu kosu i probleme s drogom i alkoholom
5. Udana je za Jay-Z-a, a kao glumicu smo je gledali u „Pink Panteru“
6. Ona je pop-princeza koja je obrijala glavu i izgubila skrbništvo nad djecom
7. Ona je pop-kraljica koja je navršila 50 godina

Deloris Lušić, 6. **PRED TOBOM SAM..**

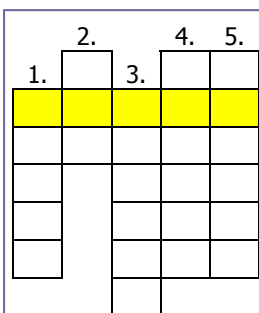
Slikovna podloga ispunjaljke: Antonija Živković, 8.

1. Najveći kontinent
2. Jadransko ...
3. Država u kojoj živimo
4. Najmanji ocean
5. Najbolji predmet većini učenika
6. Naša susjedna država
7. Kontinent na kojem živimo
8. Pijemo je
9. Kućna životinja
10. Prijevozno sredstvo

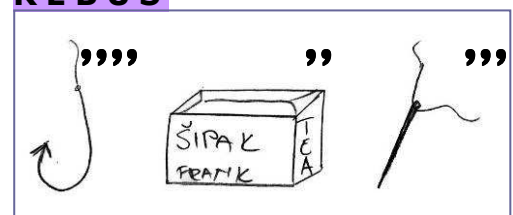
Anđela Paleka, 6.

Petra Radić, 6. **SLIKOVNA ISPUNJALJKA**

Petra Radić, 6. **REBUS**

Tekst napisala: *Iva Štrkalj, 5.*
Uglazbio: *Ivo Žepina, prof.*

HIMNA EKO-ŠKOLE OŠ ROGOZNICA

U SVITANJE ZORE
GLEDAM NEMIRNO MORE
TUKU NAS VALI
LJUTI, DIVLJI, MALI
ČESTO MI KAŽU
ČUVAJ NAM PLAŽU
ZVIJEZDU, JEŽA
SRDELU, RAŽU

KRŠ I KAMEN
OKOLIŠ NAŠ
ČEKAJU TEBE
DA TI DAJU SEBE
MASLINU, SMOKVU
VINO I NAR
OSTAVI DJECI
NAJLJEPŠU ČAR

